

Udenrigsministeriet

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

14. september 2011

SVAR PÅ UDVALGSSPØRGSMÅL

Ambulant behandling i et andet EU-land

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Indenrigs- og Sundhedsministeriets besvarelse af spørgsmål 157 ad EUU alm. del af 14. juli vedr. ambulant behandling i et andet EU-land.

Lene Espersen

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Europaudvalg

Dato:
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMJVB
Sags nr.: 1108092
Dok nr.: 652659

Folketingets Europaudvalg har den 14. juli 2011 stillet følgende spørgsmål nr. EUU 157 (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. EUU 157:

"I en situation, hvor en dansk statsborger i Danmark ønsker eksempelvis en ambulans kemoterapi i et andet EU-land, hvem afgør så, hvad der er hospitalsbehandling, og hvad der er ambulansbehandling i forhold til forordning 1408/71? Er det EU, behandlingslandet eller patientens bopælsland?"

Svar:

Regler om adgang til betalt behandling i et andet EU-/EØS-land eller refusion af udgifter hertil er fastlagt dels i EF-forordning 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger og dels i EU-Domstolens retspraksis vedr. det indre marked for tjenesteydelser.

Forordning 883/04

Efter artikel 20 i EF-forordning 883/04, der pr. 1. maj 2010 afløste EF-forordning 1408/71, skal en person, som rejser til en anden medlemsstat med det formål at opnå læge- eller hospitalsbehandling m.v. under opholdet, have en tilladelse fra den kompetente institution, dvs. i Danmark regionen, til at få behandlingen til udgift for regionen.

Efter forordningen skal der gives tilladelse, "hvis den pågældende behandling er opført under de ydelser, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor den pågældende er bosat, og denne behandling ikke kan ydes inden for en frist, der er lægeligt forsvarlig under hensyn til den pågældendes aktuelle helbredstilstand og udsigterne for sygdommens udvikling", jf. artikel 20, stk. 2.

Det er således i Danmark bopælsregionen, der tager stilling til, om en patients behandling i udlandet skal dækkes efter reglerne i artikel 20 i forordningen, og der skelnes *ikke* mellem sygehusbehandling og ikke-sygehusbehandling

EU-Domstolens praksis

Efter bekendtgørelse nr. 62 af 20. januar 2010 om ret til sygehusbehandling m.v., jf. §§ 22-24, skal bopælsregionen refundere patienters udgifter til behandling på et sygehus i et andet EU- eller EØS-land, hvis regionsrådet ikke kan tilbyde patienten rettidig behandling på egne sygehuse, andre offentlige sygehuse, samarbejdsygehuse eller aftalesygehuse. Ansøgning om refusion af udgifter til sygehusbehandling i et andet EU- eller EØS-land skal rettes til regionsrådet i bopælsregionen inden behandlingen. Reglerne er nærmere be-

skrevet i vejledning om dækning af sygehusbehandling i andre EU- og EØS-lande.

Ifølge bekendtgørelse nr. 1098 af 19. november 2008 om adgang til tilskud efter sundhedsloven til varer og tjenesteydelser, der er købt eller leveret i et andet EU-/EØS-land, jf. § 1, kan der (almindeligvis efter lægehenviisning) ydes tilskud til speciallægehjælp til gruppe 1- og 2-sikrede, jf. sundhedslovens § 64, stk. 1 og 2, der leveres i et andet EU-/EØS-land. I tilfælde, hvor en ydelse hos en speciallæge gives vederlagsfrit i Danmark, kan der ydes et tilskud, der svarer til taksten/honoraret for den tilsvarende ydelse, når den gives her i landet.

Med reglerne i disse bekendtgørelser er EU-Domstolens praksis vedr. patientmobilitet i henhold til reglerne om det *indre marked for tjenesteydelser* implementeret i Danmark.

Det afgørende for, hvilken af bekendtgørelserne der skal anvendes, er, om der er tale om speciallægehjælp eller sygehusbehandling. EU-Domstolen definerer ikke, hvad der er speciallægehjælp, og hvad der er sygehusbehandling, og sondrer ikke mellem ambulanssygehusbehandling og sygehusbehandling under indlæggelse.

I Danmark følges den praksis, at sygehusbehandling er behandling, som kun ydes på sygehus her i landet, uanset om det sker ambulans eller under indlæggelse. Dette er begrundet i, at der i begge tilfælde generelt er tale om særlig udgiftstung og planlægningskrævende behandling.

Det er i praksis regionsrådet, der - typisk i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om forhåndsgodkendelse - tager stilling til, om den behandling, som patienten ønsker, er sygehusbehandling. Regionsrådets afgørelse kan ankes til Patientombudet. Herudover kan enhver forelægge fortolknings spørgsmål vedr. EU-retten for Europa-Kommissionen.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Jette Vind Blichfeldt